

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTESELTŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmú közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Égész évre helyben s vidékre	4 frt.
Félévre	2 "
Évnyegyedre	1 "
Egyes példány	10 kr.

Hirdetések jutányosárért közöltnék, külön mindannyiszor 30 kr. helyegydij mellett.
Szerkesztői iroda Debreczenben:
Nagyuj-teleza 1609. sz. n.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek NURICSÁN PÉTER fűszerkereskedésben.

A nyiltérben magán és pártérdekű cikkekkel ólcsó árért elfogadunk.

Emmának.

Ne nézz réám tüzes szemekkel,
Mert elégeti fajó lelkenket!
Te mennyel kínálsz, míg alattam
A föld inog rég' szakadatlan;
Megnyilik — és majd elmetem!
Mi biztos itt? Szemed is tévovázó!
Keresed tán te is a vesztett édent?
Hiába keresed!
Míg lelked kinből új gyönyörre éled,
Letűn a nap egedről
S téged is a mult gyászos árnya fed!
Kerestem én is boldogságot egykor,
Ifjú valék s bárgyú nagyon;
Előttem volt az élet délibábjá —
Hajtott előre szívem röpke vágya
Tul — át az álmakon
A vágy csalóka fényvilágba von!
S ne szólj te nékem boldogabb világról!
Boldog világot hol találsz e földön?
Bejárható, amerre láthatár van,
S túl rajt amerre ködbe vész a szem!
Uj arczokat uj bérczeket találhatsz
De boldogabb világot — nem hiszem!
Más emberek beszélnek ott tenéked,
S hogy mint szeretnek, elmondják neked!
Szép sinta nyelven földi menyit ígérnek,
De csáb helyett erénnyel ha beéred —
E földi menyit te itt is fölleled!
Azért ne szólj te boldogabb világról.
Ne álmodozz, de élj!
Eszményvilágban csalfa fény világol
S csak a hazugság benne a tökély!

Kompolthy Tivadar.

Szeretet és szerelem.

— Beszély. —

Halász Deszötöl.

I.

Bácsú pohár.

Heten ülnek az asztal mellett,
olyan gyakorta meg-megreked a beszélgetés. El-el gondolkoznak. Érzelmekkel vannak tele a szivek, érzelmekkel, melyeknek szavakat adni olyan nehéz.

A fehér abroszszal béterített kerék asztalnak közepén óriási pecsenyés táblán fekszik egy töltött bárány olyan kevéssé meghianyosítva, mintha csak

egy két ember látott volna hozzá, mintha jól sem esnék sem az, sem a jóságban véle vetekedő sütemények. Az étkeket Nina kisasszony a gyöngyszinre festett szekrénybe elrakosgatván, az asztal mellett ülő három fiatal ember az asztalközepére belebb teszi az érmelléki borral tölt két-két itezés palackot, s ezen három lámpásnak nevezett boros üveg között uralkodik a valódi lámpás, gümbölyded áttetsző üvegen keresztül szemet nem rontólag bocsátván által a világosságot.

Eddig még csak egyes szavak kíséretében csepett össze a pohár néhány-szor a bucsuzó Csákó Sándor és barátai Tófalvi Albert és Imrédi Ákos kezei között. Ákos végre a hallgatást megelégelvén székéből fölegyenesedik, megsimítja tömött fekete bajuszát és szakállát, sürü fekete fűrteit pedig a lehető legjobban felborzolván, miatt barnapiros arczára perdul egy könyvessepp az ő tüzes fekete szeméből, — lelket rázó mély hangon eképen szólamlott meg:

— Uram, uram, Tófalvi Albert uram, szálok az urnak!

-- Állok elébe!

— Ékesszólást mint afféle szegény magyar közbirtokos, a ki még olykor-olykor jókedvemből az ekeszarvát is megmarkolom, ékesszólást ámbátor nem tanulom, még sem állhatom meg, hogy az én egyszerű, de érzelmekben gazdag szívemnek mélyéből ne üdvözöljem a mi távozni akaró költő barátunkat, Csákó Sándort! Nem szólok valótlan-ságot, ha azt mondom, hogy mindnyájunknak kik itt vagyunk nemcsak tisztelést és becsülést, hanem barátságát s életfogytiglan tartó szeretetét is megérdemelt, s lelkemre mondom, hogyha bár ő hólnap husvét első napján eltűnik is közülünk, hogy rég nem látott rokonaihoz repülhessen: emléke itt marad majd sziveinkben s azon édes reményvel kecsegtetjük magunkat, hogy ő még vissza fog térni erre a földre, a hol mint kedves búcsuversében szempen mondá: „megkoszoruzta a szeretet”; felelelem tehát búcsupoharamat, kérve az istent, hogy mivel én azt gyaló ember meg nem tehetem, ő áldja meg a mi kedves költőnket egy-másik feled-

hetetlen költőnk szavai szerint: mind a két kezével! Éljen sokáig, boldogságban! —

— Éljen! — mondá az egész társaság, miatt a három jó barát kezében összecsendült a pohár, de a költő a helyett hogy ajkához emelné azt, megszólamlott:

— Várjunk egy kicsit, kedves jó barátaim! Azt mondád kedves Ákosom, hogy megáldásomat Istenre bízod. Jól van, jól mondád, hanem én áldásomnak veszem azt is, ha ezek a mi kedves anygalkánk is isznak az én boldogságomért — csak most az egyszer — néhány cseppet! Ugy-e megengedi az ő kedves mamájok. Szeretném, ha az anygalek áldása kísérne engemet utaimban.

— Megengedem, — szólott Szálasiné, nyájás tekintettel a beszélőre nézve.

— Kegyedért még ezt is megteszszük, — mondá egy halvány de most szendén elpiruló hajadon, az özvegy gazdatisztnének, annak a tisztas öreg-asszonynak legkisebbik leánya, a költői lélekkel s tehetséggel bíró Nina kisasszony s poharát, melyet gyorsan félig megtöltött, fölemelvén, legelőször is a baljával ülő Sándor poharával csendíté össze, a míg szemekik egymással találkoztak.

Jozéfa és Mari kisasszony is felemelék poharaikat, melybe ők azonban csak néhány cseppet öntének, s összekocczanták azt búcsuzó barátjokéval, hogy eleget tgyenek az ő ösztént mérész kérelmönök, melynek teljesítését anyjok nem hogy meg nem tagadta, hanem még ő is poharat emelt; meg nem állhatá azonban, hogy Ninát mutató ujjával meg ne ince, a ki lassan és így legtovább itta a bort, mintha csak mézet szívna abból az épen nem édes borból az ő halványpiros ajkaival.

— Majd sok lesz édes leányom! — mondá az anya kérőleg.

— Hugom-asszony vigyázzon magára.

Ne igyék bort a más kontójára, Mondom én, hogy még majd meg is bánja! tevé hozzá nevetve a gümbölyded tölt arczu tréfás Mari kisasszony, megakarván fogni hugának pohá-

rát, azonban későn, mert ő azt fenéki kiírta s anyjának megnyugtatólag ezt válaszolta:

— Hogy lenne sok ez a felpohár-ral? már azt csak nem hiszem! — s csodálkozó szemmel nézett verselgető Mari nényére.

— No-no — szólalott meg Ákos, újaval fenyegetőzve, magácska azt nem tudja. Erős bor ám ez, nem konty alá való; én is azt mondom, hogy jó lesz többet nem inni!

— Csodálkozol? látod, én is tudok verselni, ha akarok, de én jobban ismerem magamat mintsem azt tenném s azt mondom, neked is jobb lesz a verselgetéssel felhagynod, látod az is a mit Sándorhoz írtál mint búcsu verset, minő gyöngö . . .

— Tudsz is te ahhoz! — veté- len huga kissé haragos képpel, — jobban tudja azt Sándor.

— Igen bizony, Sándor egy kissé hízkeledik, egy kissé udvarol, átalija megvallani az igazat, hogy bizony te kedves hugocskáim fűzta poéta nevet érdemelsz meg, s költeményeid nem hogy egy batkát, hanem még egy hajtófát sem érnek.

— Kegyedre haragszom — ugymond a költő Mari kisasszony felé fordulva, — minek bántja szegény kis hugát ok nélkül, mikor ő azt meg nem érdemli, s énrólam még olyat mér föltenni hogy hízkelkedem, megálljon csak magácska ezen keserű szavakért csak egy baráti édes csók lesz képes kiengesztelni, . . . különben . . .

— Különben . . .

— Különben haragudni fogok hosszán, sokáig, egy óránál is tovább, mert kezved keményen, sőt igazságtalanul itél nővére fölött. Nem mondom én hogy Nina kisasszony remek műveket ír, hogy bennök semmi hiba sincsen, hanem azt őszinte meggyőződésből állítom, hogy benne igen szép tehetség rejtőzködik, melyet kár volna a világtól örökre elzártnak hagyni, hogy szive melegen érez, ezenkívül jó gondolatai is találkoznak; csak a kifejezés, a nyelv gyöngye még, s ezen, tanulmányozás és gyakorlat által mindenestre segíthetünk.

— Bocsánatot kérek tehát a mi költő barátunktól s bocsánatának jeléül nyújtsa kezét. Ugy-e hogy nem haragszik, mert ha igen, akkor elhamarkodott ítéletemet is visszavonom.

— Teljesen ki vagyok engesztelve, — mondá a költő kezét nyújtva, — csak hogy aztán ne ingerkedjék kegyed az én kedves íróársnémmal, mert ő azt meg nem érdemli, hiszen már is olyan kedves gyöngéd költeményeket olvastam tőle s neki én még az irodalmi pályán szép jövőt jósolok.

— Igyunk barátim! — Rövid az élet! — Örök a sir! — kezdé a dalt az üléséből fölemelkedő Tófalvi Albert, az a szép szőke fiatal ember s a társalgást a legszebb magyar népdalok elzengése hagyatá félben.

Nina kisasszony elhaltatott; égni kezdő homlokát jobb kezére hajtá, fejét szédülmi érzé: az a fél pohár bor

olyan édes mámorba bővölte őt, melyből egy az anya által fejére illesztett vízes kendő rezzentet föl Meggyőződött róla, hogy a bor nem a nőknek különösen nem öneki való.

— Nem innál még egy kis érmellékit? — évődött ismét a jókedvű Mari, Boros poharat nyújtván neki, — hiszen tenéked mint költőnek jogod van a boritalhoz!

— Ugyan édes Mariskám minék bántod! — szólott az anya feddőleg

— Hagyj békét kérlek, bánom hogy annyit is ittam; de azért hiába gyonyolsz, mert én csak azért sem vagyok részeg, csak egy kissé szédült a fejem az imént, de már nem szédül, én is dalolni fogok veletek. Melyiket kezdjük?

Jaj be búsan haragznak, temet- len . . . indítványozá a búcsú szomorú érzelmeitől megkapatotott Sándor. A férfiak elnémultak, csak a három nővére- nek szépen egymásba olvadó lelketrazó hangjaik zengének föl az éjtélnek siri csöndességű rémletes órájában s mennyi fájdalom szólalott meg kiváltképen a következő sorokban:

Felvan írva a koporsó oldalán
Itt nyugszik egy boldogtalan kis leány.

Azt irták rá boldogtalan kis leány,
Pedig boldog ezután lesz igazán:
Sötét hantok alá fogják temetni . . .
Ezután csak lelkével fog szeretni!

II.

Bizalmas perczek.

Hónapok múltával ugyanazon szobában, hol az említett búcsúestélyt tarták, a sötétzöld színű bőrrel fűdött pam- lagon ülnek egymás mellett Nina kisasszony és költő barátja.

— Ma jöttél és holnap már ismét eltávozol, édes jó Sándorkám, — mondá a leány szomoruan lefűggesztett fővel. — Tehát te boldog vagy: szerel- med viszonzottatik! Oh ha tudnád mennyire örvendek boldogságodnak, bizonyosan nem néznél reám ilyen szá- nalmas tekintettel. Nem ítélek meg. Nem mondom, hogy nem érezted úgy, amint előttem hónapokkal ezélt nyilatkoztál. Sokkal nemesebb lelkűnek ismertelek minthogy föltehetném rólad, hogy tettetted érzelmeid hangzanak a te szerelmet nyilvánító szavaidban; de engedj meg édes Sándorkám őszinte szavaimnak, midőn kimondom, hogy téged saját szived csalt meg! baráti érzelmeidet szerellemnek nézted. Salatkoztál bennem is. Azt hitted hogy szerel- lem lángol irántad szivemben, s én hogy az ellenkezőről meggyőzőleek, azért tudtam oly kegyetlen lenni, hogy a búcsúcsókot megtagadtam volt tőled. Bocsánatomat kérted. Ellenem nem vétkeztl; de ha vétkeztl volna is megbocsájtának neked, hiszen mint költőt oly nagyon oly kimondhatatlanul szeretlek s büszke vagyok barátságodra.

— Büszke volnál barátságomra? Oh hiszen azt olyan nagyon megérdem- led! sőt inkább méltó volnék reá hogy megvess, és barátságomat, a mely né- ked csak fájdalmakat terem, megátkoz-

zad. Ninám, édes Ninám érzem hogy bűnös vagyok s épen te ellened kellett vétkezneim, aki vallomásaim után méltán számíthatál az én örökös szerelmemre.

— Soha!

— Jól mondád: baráti érzel- meimet szerellemnek néztem; de hogy benned is csalatkoztam volna, oh azt alig hiszem. Szólj igazat édes barátnóm! Én valami kegyetlen gyöndédséget sejt- ték szavaidban, magad íránt. Nem akar- od hogy miattad epekedjem, miattad szenvedjek, miattad terhelje lelke- met az önvád.

Elakarnád hitetni velem, hogy azon magasztos érzemny, melyet sze- meidből kisugárzani láttam, nem a sze- rellemnek fényessége volt, hanem csak a barátságé. Szenvedni akarsz helyot- tem is!

— Rosz ember! nem hiszesz tehát szavaimnak! Megállj, meggyőzlek. De várjunk meg egy kissé. Olyan nehéz a szívnek elárulni egyetlen egy legjobban rejteteletit titkát még legmeghittebb barátunknak is. — Add ide csak kérlek madélután írott kedves költeményed, a mit az imént oly hosszas kérésre mutatál meg, hadd olvassam át még egyszer. Azt hitted hogy nekem majd fájni fog annak átvolvasása; pedig dehogy fájl! Oh ha tudnád mennyire kedves én előttem azon tudat, hogy te boldog vagy, s milyen nehezen esett volna most arról győződnöm meg, hogy irányomban ér- zelméd, a mit sohasem tudtam teljesen hinni, csakugyan szerelmem volna: oh mert azt én nem viszonzhatnám s ez lenne az én legnagyobb boldogtalansá- gom.

Nina kezébe vette ez alatt az át- nyújtott szerelmi költeményt s meg- nem állhatta, hogy annak ezen versza- kát fennhangon ne olvassa föl: —

Visszatértem ismét. Mindhiába mostan

A te forró csókod,
A ki boldogtalan szívvel távozott el,
Visszatért mint boldog
Hallod-e a szivem dobogása minő
Zajosan vágy vissza,
A hol a viszonzott szerellemnek
mézét

Első csókban szivta!

— Minő édes szerelmi hangok
czek, mennyivel több melegség van
ezen néhány sorban is, mint hozzám
írott szerelmi dalaiddban; itt a valódi
szerelmem szólalt meg lántodon. Boldog
vagy Sándor, te meg találtad azt a kit
kerestél, lelkednek rokon felét, te nem
csalatkoztal meg többé saját szived
érzelmeiben, most már valóban szerelmes
vagy; hiszen csókomban is forró sze-
relmi csókot véltél átézni, pedig bi-
zony nem volt az más, mint egy nem
egészen baráti ajak érintése. de te bi-
zonyosan elábrándoztál, azt hitted ak-
kor is nemde, hogy ő csókolott meg.

— Lehet, nem tagadom, óh hiszen
szüntelen előttem lebegnek életemnek
véle töltött legédesebb órái; de azért
örömmel töltöm időmet nálatok is, az
én költöm közelében, a kit ezen-
nel figyelmeztetek hogy beszélje el már
nekem a mit megígért, szivének egyik

logédesb titkát, a szerelem történetét, mely által meggyőződom, hogy nem én valék a választott, hanem más, akit előre is szívből üdvözlök!

— Nem, — nem lehet, nem vagyok képes elbeszélni, — mondá a leány saját lelkevel küzdelmének csön-desülése után, — nem beszélhetem el még tenéked sem az én legkedvesebb barátomnak; de várj, segítünk a dolgon; imé naplóm, ezt olvasd át s nem tiltom meg még azt sem, hogy a nevek elváltoztatásával egykor az én szomorú szerelmi történetkémet, ha talán kedved lesz reá, föl ne dolgozzad — halálom után. Ne félj, nemsoká kell várnod: közelebb vagyok én már a sírhoz, mint gondolnád — megtörte lelketem a fájdalom, mert én lelkemből szoktam dalolgatni, hogy:

Én is boldogtalan kis leány vagyok,
Érzem én is, nemsokára meghalok,
Azt szeretem kit szeretnem nem szabad,
Jobb is nekem ott a kemény hant alatt!

III.

Napló.

Sándor szólanı akart, de mit szölyon, gondolá magában, hogyan vigasztaljon ennyi fájdalmat. Ajkához vonta kezében nyugvó bal kezecskéjét, forró csókot nyomott arra, aztán az ezüstkapcsos kék bársony borítékba fűzött könyvecskét felöltönyének belső zsebébe rejtve, érzékeny búcsúszavak váltása után sietve távozott Ákos szölyóinek háza felé.

Az udvaron barátjával találkozott, a ki a napi munkából haza érkezett napszamosoknak fizetését osztogató szét, s a ki kevés idő múlva igen különösnek találta, hogy midőn vendége szölyójának ajtaját akarta fölnyitni, azt zárva találta, s még különösebbnek midőn ezen szavakat hallá az ajtón keresztül:

Bocsáss meg édes barátom hogy ez estét magamban akarom eltölteni, egy pár óráig hagyjatok békét, aztán majd átmegek hozzátok.

Zivatar volt keletkezöben. A láthatárın sötét fellegek emelkedtek. A déli szél hordta a nyárutó havában bőségesen összegyűletkezett port az utcáék és országútról. Egyet-egyet villámolt a távolban, a menydörgés mindinkább közelben hangzott el.

(Folyt. köv.)

Seb volt e szíven...

Seb volt e szíven, szerelem sebe,
Egy vér-virág csalódás volt neve;
Megérintéd e szívet kedvesem
S szerelmirózsa a nyíl a sebhelyen.

H. D.

Mozaik.

— Uj házások! őrizkedjétek az első időbeli vizsálytól, mert annak helytelen kiegyenlítése egész életötökön keresztül kísért benneteket mint egy üldözö szellem.
— A férfi szépsége ereje és jelle-

mében, a nő kellemé és szív jószágában tündököl.

— A szerelem féltőnek száz szemé van s mégis: mind a százzal hamisan lát.

— Tudod-e mi a jóhir? Hallgass! elmondom, — mondja Werbster. — Egykor a halál, szerelem és jóhir együtt utazván a földön, elhatárák, hogy külön utat választ mindegyik. A halál mondá: engem ha föl akartok lelni, meg találhattok az öldöklő harcokban, városokban, hova a dögvész s egyéb iszony telepszének; tehát ha kellek, ott keressetek. — Engem pedig ott keressetek szölyó a szerelem, hol nem a hideg ész, s merev számítás hozta össze együtt érezni a szíveket. — Megálljatok! kiált fel a jóhir, kinek ön rám szüksége van, az ne hagyjon el engem, mert a ki engem egyszer elhagy, sohasem találhat az föl többé.

Apróság.

— Hallom bruder! — mondja egyik londonba vetődött vidéki tolvaj a helybeli pályatársnak, — hogy itt tünálatok le szokták fotografróztatni a becsületes embert, hogy rá ismerhessenek.

... Csak hogy nincs köszönet benne, — feleli emez. — Értenek is ezek a filkők a művészhöz? — gondolt csak: nekem 3 esztendeig kellett ülnöm míg lepingáltak.

— Egy udvarias írrok, midőn egy, egyik szemére vak delnő részére az útlevelét ki vala töltendő, azt így szerkeszté: neve N. W. arca: gömbölyű; haja hullámzó fekete; orra: szabályos; szeméi: kékek: (az egyik azonban távol van.)

— Egy előkelő dáma, inasa hallatára, azt vitatta egy társaságban, hogy amely különbség van a porcellán, czin és cserép edények közt: olyan különbség van az emberek közt is. Jelesem pedig porcellán: a főrangu, czin: a polgár, cserép: a cselédség. —

Az inas ezt megjegyezte magának, s midőn annyira a dajkáért küldé őt, hogy kicsi gyermekét hozná be, elhez eképp szóllott: hallja maga tejesfazék! azt izente a theakanna, hogy hozza be a kis kávésbriket.

— Egy vendéglő levesében valami rongy félt talált a vendég. Ez már mégis csak disznóság! — de uram! ön vászon rongyokat szokott leves pótlékkul használni? Ej uram! csitítá őt a vendéglős, csak nem kívánhatja ön, hogy egy porczó levek árában ön önnék egész sejem mantillt találhassak!

Vegyes.

— **Tisza** Kálmán belügyminiszter, városunk egyik képviselője a mai vasúti vonattal városunkba érkezend. Ünneplés fogadására az előintézkedések megtételük. Mint képviselőnk, a lejárt országgyűlési idény (ivad) alatti működéséről holnap fog megbízónak számot adni, majd ezután tiszteletére társas ebéd rendeztetik a Bika szállodában.

— **A Debreczeni nöegylet** mai napon a városháza kistanács teremében a é. évi rendes közgyűlést tart.

— **A jogászségely-egylet** által e hó 26-kán rendezett majális, daczára e nap délutánján viharos eszözéssel fenyegető időjárának, helybeli és vidéki díszes közönség által népesített és kedvezően sikerült.

— **A Naményi-féle** sikkasztási bünpörben Szolnokon a vétgárgyalás e hó 26-kán azzal fejeztetett be, hogy első rendű vádlott Kertész 6 évi börtönnre ítéltetett, a többiek pedig felmentettek. — Az egészben legérdekesebb, azon női ritka önfeláldozás, hűség, melyszerint, bár a vizsgálat során az tűnt ki, hogy az elítélt vádlott birtokában találtattak az elikkasztott érték papírok: — vádlott a büntönynek általa történt elkövetését határozottan tagadta; ellenben neje — noha semmi legkisebb körülmény sem mutatkozott a sikkasztási büntönynek általa történt végbevitelre — a büntényt sajátjának lenni valotta, — s midőn az ítélet kimondatott: összerogyott s ájúlkozás közben rimánkodott, hogy ne férjéit, hanem őt zárják be, ő a bűnös.

— **A talyigások** ezután a Czegléd-utca végén levő téren állanak a közönség rendelkezésére, — a hagyomány hírszerint nem befásítatik, hanem kifog burkoltatni és árnyhelyű szölyóland.

— **Liederman** Mihály előnyösen ismert termény kereskedő Széchenyi utczai üzletét N. várad utczán 2216. sz. a. házhoz tette át.

— **A hortobágyi keserű viz** elárúsítás, kísérelt alá vétetett.

— **Az alsó-babolszi** tiszta szabályozó társulat mult heti közgyűlésén örvendetes tudomásul vétetett azon jelentés melyszerint a társulat az idegen 970 ezer ferra menő kölcsönöket letörlesztő és város sunk is jelentékeny tehértől szabadult meg.

— **Az év legszebb szaka,** a tavasznak is van árny oldala. — Ország-szerte, kivált városunk környékén a gyűrűi hernyó le legelte a fák első levél sarját és már a zöld füvet is eleepte. — Országosan kellene ez ügyben segítni úgy hogy a rovarok felemészője ne irtassék, az éneklő madarak elfogása vagy vadászása pénz és fogság büntetés által tiltva legyen.

— **Országos gazdálkodás** szempontjából a nyugdíjak rovata-ban több oly illetékelen nyugdíjakat töröltettek, melyek több ezrekben meg takarítást eredményeznek.

— **A kereskedelmi** miniszterium körendelében megengedi, hogy f. évi július 1-től kezdve az új mértékek és súly-lyok s mérő eszközök — a felek kölcsönös meggyezése mellett — a közforgalomban alkalmazásba vétessenek.

— **Debreczeni nagy képes naptár** — cím alatt a jövő évre évkönyv számdökoltatik kiadatni.

— **A debreczeni torna-egylet** jun. 20-án a népkertben tánczyigalom-mal egybekötött torna ünnepélyt rendez, — az ünnepély kezdete d. u. 4 órakor, belépti (dj) személynként 1 frt.

— **Révész** Imre „Figyelmező” nének f. é. május-juniusi V-VI kettős füzeté szokásosan érdekes tartalmu közle-ményekkel megjelent. — Előfizethetni érvényenként 1 frtjával, egész évre 4 frttal.

— **Az országgyűlés** mindkét háza előtt f. é. jun. 24-én d. u. 1 órakor a kir. trónbeszéd miniszter-elnök b. Wenc-heim Béla által felolvasván; az ország-gyűlés be lett rekeztva.

— **Fejedelmek találkozó-sa,** — királyunk már a dalmátiai kör-ütöből hazajöven: hírszerint a német és orosz császárokkal Emsben találkozni fog. —

Báthory Sándor,

Felölös szerk. s laptulajdonos.

H I R D E T É S E K.

215.
1875.

Hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó ezenel közzé teszi: hogy a debreczeni kir. törvényszék 1874-ik évi 18894. számú végzése következtében, alperes reszegei **Jasztrabszky Eminél**, felperes **Liederman Mihály** részére, 4400 frt követelés biztosítására lefoglalt 16 drb. ökör, 370 drb. anya birka, 50 köből bükkönyből álló ingóságok, 1875-dik évi *junius hó 16-dik napján* d. e. 9 óraker *Ottományban* a végrehajtás színhelyén megkezdendő és megtartandó nyilvános árverésen készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek elfognak adatni.

Kelt Székelyhidon 1875-ik évi Május hó 22-ik napján.

Balogh Lajos,
kik. bírósági végrehajtó.

1—3

Árverési hirdetés.

Ér-adonyi néhai Szodorai Imre és neje hagyatékához tartozó 1508 frt 41 krra becsült mindenféle ingóságok, ágy és ruhanemtek, lábas jószágok;

gazdasági eszközök s 192 cseber jó minőségű 1872. s 1874. évi termésti bokrak, f. 1875. évi Május 30-dik napján d. e. 9 s folytatva következő óráiban **Ér-adonyban** a helyszínen azonnali készpénz fizetés mellett elárveletetni fognak.

Székelyhid május 21. 1875.

Ruttkay Albert.

k. bírós. végrehajtó.

1—1

1098.
1875.

Árverési hirdetés.

Az alulirt kir.járás bíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik; miszerint **Braunfeld László** kassai lakosnak, **Schwarz Ferencz** nánási lakos elleni 2600. frt kr. követelés, s járulékaival együtt 2271. frt 35 krra becsült ingatlanosság, jelesül a nánási 4573. sz. tjkben **Grünfeld Juliánna** nevű álló 2524. h. r. sz. udvar és abban lévő épületek folyó 1875. évi *junius hó 4. napján* reggeli 10 óraker, szülkség eseten pedig 1875. évi *julius hó 9 napján* reggeli 10 óraker a helyszínen, t. i. a **Bíróság hivatali helyiségében** megtartandó bírói árverés utján a legtöbbet ígérőnek,

és pedig a második határnapon a becsáron alul is el fog adatni.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítetnek, miszerint a készpénzben vagy közforgalom tárgyát képező értékpapiokban, avagy elmutatóra szóló takarékpénztári könyvecskében letendő bánatpénz összege 10% frt kr. és hogyaz árveréskor fel olvasandó árverési feltételek többi pontja a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Egyszermind a fentnevezett telekkönyvi tulajdonos s adósnak nem ezen telekkönyvi hatóság részéről lakó jelzőfog hitelezői felszólítanak; hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen telekkönyvi hatóság székelyhelyén megbízottat rendeljenek, s annak nevét az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a résztkire **Nagy László** ügyvéd ur személyében hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Végre a p. k. rútt. 433. és 466. §§-hoz képest felvitatnak mindazok, kik a fentebb körülírt javak iránt tulajdoni igényt érvényesíthetni vélnek, hogy igénykereseteiket a hirdetésnyom közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be.

Kelt Nánáson a kir. járás bíróság mint telekkönyvi hatóságnál, 1875. évi április hó 27-ik napján. 2—2.

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

MENETREND 1874. é. nov. 21-től kezdve további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé.				IV. Kassáról Budapest és Bécs felé			
	6. p.	6. p.	6. p.	0. p.	0. p.	0. p.	0. p.
Bécs ész.v. ind.	8 10 este	8 20 reg.		Kassa indulás	9 20 d. e.	6 1es.	
" áll.v.	8 20 "	8 30 "		Miskolcz "	7 42 "	1 41 d. u.	9 24 "
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este		Szerencs "	8 53 "	4 14 "	(érk.)
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4., 5.	3., 4. oszt.	Nyiregyh.	10 43 déle.	7 17 este	
Czegléd "	10 18 reg.	9 18 este	4—reg.	Debreczen "	12 43 délu.	10 12 éjjel	3., 4. oszt.
Szolnok "	11 22 "	10 26 éjjel	6 16 "	P.-Ladány "	2 24 "	12 22 "	325 u.
P.-Ladány "	2—4 délu.	1 52 "	11 56 de.	Szolnok "	4 54 "	4 40 reg.	12 14 éj.
Debreczen "	3 51 "	4 30 reg.	220 du.	Czegléd érk.	5 49 "	5 59 "	1 49 "
Nyiregyháza "	5 39 "	7 48 "	(érk.)	Budapest "	8 31 este	8 45 "	
Szerencs "	8 4 este	11 27 "	430 r. *)	Bécs áll.v.	6 11 reg.	6 22 este	
Miskolcz érk.	9 5 "	1 5 d. u.	6 37 "	" ész.v.	6 24 "	6 34 "	
		1., 2., 3., 4.	8—reg.				
Miskolcz ind.		15 1 d. u.	8—reg.				
Kassa érkezés		6—este	11 43 de.				

II. Bécsből s Pestről Arad s Temesvár felé.				IV. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé			
	8 10 este	8 20 reg.		1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	1., 2., 3., 4. o.	1., 2., 3., 4. o.
Bécs é. v. ind.	8 10 este	8 20 reg.		Temesvár ind.	10 17 reg.	6 20 délu.	
" áll.v.	8 20 "	8 30 "		Vinga "	11 22 d. e.	7 49 este	
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este		Arad érk.	12 12 "	8 52 "	3., 4. oszt.
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4., 5.	3., 4. oszt.	" ind.	12 30 délu.	9 16 "	6 20 reg.
Czegléd "	10 18 déle.	9 8 este	6 30 reg.	Csaba "	2 10 "	11 42 éjjel	10 12 de.
Szolnok "	11 12 "	10 15 éjjel	8 54 "	Mező-Tur "	3 43 "	2 14 "	1 59 du.
Mező-Tur "	12 22 d. u.	12 5 "	11 42 de.	Szolnok "	4 54 "	4 24 reg.	5 34 du.
Csaba "	2 1 délu.	2 55 reg.	4 16 du.	Czegléd érk.	5 49 este	5 49 "	6 59 es.
Arad érkezés	3 36 "	5 35 "	7 33 es.	Budapest "	8 31 "	8 45 "	
" indulás	3 51 "	6— "		Bécs áll.v.	6 11 reg.	6 22 este	
Vinga "	4 43 "	7 13 "		" é. v.	6 24 "	6 34 "	
Temesvár érk.	5 40 este	8 36 "					

III. Bécs s Budapestről N.-Várd felé.				VI. N.-Váradról Budapest s Bécs felé			
	8 10 este	8 20 reggel		1., 2., 3. osztály.	1., 2., 3., 4. oszt.	1., 2., 3., 4. oszt.	1., 2., 3., 4. oszt.
Bécs északi v. ind.	8 10 este	8 20 reggel		N.-Várd indulás	11 22 d. e.	9—este	
" állam v.	8 20 "	8 30 "		B.-Ujfalv "	12 28 d. u.	10 27 "	
Budapest "	7 30 reggel	6 3 "		P.-Ladány érk.	1 23 "	11 45 éjjel	
	1., 2., 3. osztály.	1., 2., 3., 4. oszt.		Czegléd "	5 49 este	5 59 reggel	
Czegléd "	10 18 reggel	9 18 este		Budapest "	8 31 "	8 45 "	
P.-Ladány "	2 35 d. u.	2 10 éjjel		Bécs állam v.	6 11 reggel	6 6 este	
B.-Ujfalv "	3 35 "	3 42 reggel		" ész. v.	6 24 "	6 34 "	
N.-Várd érkezés	4 47 "	5 21 "					

A vonatok indulási ideje a köz becső állomásokról, valamint azok csatlakozása Aradon, Csabán, Debreczenben, Kassán, Miskolczon N.-váradon, Nyiregyházin, Szerencsen, Szolokon és Temesvárott a pályaudvarokon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

Pálya-csatlakozások:

I. Aradon: az első erdélyi vasut személyvonatához Gyula-Péchervár felé s Petrozány és Gyula-Fehérvár felé Szolnok s Szeged fele.

II. Csabán: az alföldi vasut vonatai Szeged, Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.

III. Debreczenben: Kassa és a m. északkeleti vasut vonataihoz Sziget felé, s innen Czegléd fele.

IV. Kassán: a kassa-oderbergi vasuton Oderberg és Eperjes és a m. északkeleti vasut vonataihoz Lemberg és Sziget felé. A kassa-oderbergi vasut 3. sz. személyvonata Oderberg és Eperjes felé a 2. sz. vonathoz Czegléd felé és ezen vasut Oderbergből jövő 5. sz. és Eperjesről jövő 305. sz. vegyesvonatai a 6. sz. vonathoz Miskolcz fele.

V. Miskolczon: Hatvan és Budapest felé.

VI. Nagyváradon: a az alföldi vasut vonataihoz Eszék és az m. keleti vonathoz Kolozsvár és Brassó felé.

VII. Nyiregyházin: Ungvárvár felé.

VIII. Szerencsen: S.-A.-Uj-hely Sziget felé.

IX. Szolokon: Hatvan felé.

X. Temesvárott: Szeged és Bazás felé.

Az üzem-igazgatóság.

*) Minden szerdán és szombaton